

LIETUVOS RESPUBLIKOS ŪKIO MINISTERIJA

TURIZMO TARYBOS POSĖDŽIO PROTOKOLAS

2010 m. rugpjūčio 27 d. Nr. 10
Vilnius

Posėdis vyko 2010 m. rugpjūčio 24 d. 14.00 val. 213 kab.

Posėdžio pirmininkas – ūkio viceministras Arnoldas Burkovskis, Turizmo tarybos pirmininko pavaduotojas.

Posėdžio sekretorė – Ūkio ministerijos Investicijų ir eksporto departamento Turizmo politikos skyriaus vyriausioji specialistė Gintara Viskantė.

Posėdyje dalyvavo Turizmo tarybos nariai:

Lidija Bajarūnienė – Ūkio ministerijos Investicijų ir eksporto departamento Turizmo politikos skyriaus vedėja;

Nijolė Beliukevičienė – Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Kultūros, sporto ir turizmo departamento Turizmo skyriaus vedėja;

mons. Vytautas Grigaravičius – Lietuvos Vyskupų Konferencijos atstovas;

Algimantas Jucevičius – Lietuvos keliautojų sąjungos prezidentas;

Jurgita Kazlauskienė – Lietuvos kurortų asociacijos direktorė;

Lukas Mackevičius – Nacionalinės SPA asociacijos prezidentas;

Juozas Raguckas – Valstybinio turizmo departamento prie Ūkio ministerijos direktoriaus pavaduotojas, laikinai einantis direktoriaus pareigas;

Danutė Mažeikaitė – Lietuvos turizmo asociacijos prezidentė;

Regina Sirusienė-Lamauskienė – Lietuvos kaimo turizmo asociacijos prezidentė;

Evalda Šiškauskienė – Lietuvos viešbučių ir restoranų asociacijos prezidentė;

Daiva Tankūnaitė – Lietuvos turizmo informacijos centrų asociacijos prezidentė;

Roma Žakaitienė – Lietuvos savivaldybių asociacijos direktorė.

Posėdyje dalyvavo 13 Turizmo tarybos narių iš 24. Kvorumas yra.

Posėdyje taip pat dalyvavo:

Laura Čepukaitė – Ūkio ministerijos Investicijų ir eksporto departamento Turizmo politikos skyriaus vedėjos pavaduotoja;

Jurgita Kačėnaitė – Ūkio ministerijos Investicijų ir eksporto departamento Turizmo politikos skyriaus vyriausioji specialistė;

Živilė Kęšminienė – Valstybinio turizmo departamento prie Ūkio ministerijos Rinkodaros ir komunikacijos skyriaus vedėja;

Vytautas Pinkus – Užsienio reikalų ministerijos Konsulinio departamento direktorius;

Vytautas Stalmokas – Palangos miesto meras.

Posėdyje dalyvavo 13 iš 24 balso teisę turinčių Turizmo tarybos narių. Kvorumas yra.

Darbotvarkė:

1. Dėl Lietuvos Respublikos turizmo įstatymo projekto.
2. Kiti klausimai.

1. SVARSTYTA. Dėl Lietuvos Respublikos turizmo įstatymo projekto.

A. Burkovskis trumpai apžvelgė Lietuvos Respublikos turizmo įstatymo pakeitimo įstatymo projekto (toliau – Turizmo įstatymo projektas) kūrimo procesą, nurodė aktualiausias turizmo problemas:

- vizų išdavimas;
- bevizis režimas su Rusija ir Baltarusija, tačiau tai nėra vien verslo reikalai, tai susiję ir su saugumo klausimais;
- nelegali kelionių organizavimo veikla;
- finansiniai santykiai tarp kelionių organizatorių ir kelionių agentų, t.y. laidavimo draudimas dėl prievolių įvykdymo užtikrinimo;
- atskirų turizmo rūšių nereglamentavimas (pvz., sveikatos turizmo).

Taip pat informavo apie Lietuvos Respublikos Seimo (toliau – Seimas) narių D. Budrio, P. Auštrevičiaus ir V. Bacevičiaus pateikto ir Ekonomikos komiteto 2010-07-02 patobulinto Turizmo įstatymo pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIP-2212 (2) (toliau - Ekonomikos komiteto Turizmo įstatymo projektas) trūkumus ir pateikė tris Turizmo tarybos veiksmų alternatyvas:

1. Pritarti patikslintam Ekonomikos komiteto Turizmo įstatymo projektui;
2. Teikti Seimui svarstyti alternatyvų Turizmo įstatymo projektą;
3. Kreiptis į Seimo Pirmininkę Ireną Degutienę su prašymu nesvarstyti pirmajame Seimo posėdyje Ekonomikos komiteto Turizmo įstatymo projekto, nukelti jo svarstymą mėnesiu vėliau, ir per tą laiką parengti Ekonomikos komiteto Turizmo įstatymo projektui pastabas ir argumentuotus pakeitimų pasiūlymus.

R. Žakaitienė siūlė neteikti parengto Turizmo įstatymo projekto, o teikti pastabas dėl Ekonomikos komiteto Turizmo įstatymo projekto.

J. Kazlauskienė klausė, kodėl Turizmo įstatymo projekte nebeliko kurortų ir kurortinių teritorijų bei sveikatos turizmo paslaugų.

A. Burkovskis atsakė, kad kurortų ir kurortinių teritorijų apibrėžimas yra Lietuvos Respublikos teritorijos administracinių vienetų ir jų ribų įstatyme, todėl kartoti nėra reikalo, o išskirti sveikatos turizmą ir nepaminėti visų kitų rūšių – kultūrinio, aktyvaus, verslo – turizmo būtų nekorektiška kitų turizmo rūšių atžvilgiu, todėl siūlytume palikti reglamentavimą Nacionalinėje turizmo plėtros programoje.

V. Stalmokas papildė, kad ir Europos valstybėse, ir Rusijoje sveikatingumo paslauga yra reglamentuojama. O kurortai ir kurortinės teritorijos tik dėl tų sveikatos paslaugų teikimo galėjo atsirasti ir vystytis. Todėl pasiūlė į Turizmo įstatymo projektą įtraukti skirsnį apie kurortus ir sveikatingumą.

R. Žakaitienė papildė, kad sveikatingumo turizmas Lietuvai yra lygiai toks pats svarbus kaip kalnų slidinėjimo paslaugos Šveicarijoje, kur jos reglamentuojamos kaip pajamas generuojanti ūkio šaka. Todėl į Turizmo įstatymo projektą būtina įtraukti sveikatos ir kaimo turizmą kaip pagrindines turizmo pajamas nešančias turizmo sritis, tuomet jos bus prioritinės.

A. Burkovskis sutiko, kad šios turizmo sritys galėtų būti įteisintos Turizmo įstatyme ir paprašė Lietuvos kurortų ir Lietuvos kaimo turizmo asociacijų rimtų argumentų, padėsiančių apginti tokią poziciją Seime.

Visi Turizmo tarybos nariai pasisakė dėl tolesnių Turizmo tarybos veiksmų, nuomonė yra vieninga: Turizmo taryba turi teikti Seimui savo nuomonę (pastabas) dėl Ekonomikos komiteto teikiamo Seimui svarstyti Turizmo įstatymo projekto.

1. NUTARTA:

1. Pateikti šiuos Turizmo tarybos pasiūlymus ir pastabas Lietuvos Respublikos Seimo Ekonomikos komiteto 2010-07-02 Lietuvos Respublikos turizmo įstatymo pakeitimo projektui Nr. XIP-2212(2) (toliau – Projektas), kuriame pateiktos nuostatos turės **neigiamų** pasekmių Lietuvos turizmo sektoriui, o ypač turizmo verslui:

1.1. Dėl Projekto svarstymo atidėjimo

Prašyti Lietuvos Respublikos Seimo atidėti Projekto svarstymą *vienam mėnesiui*, kad Turizmo taryba pateiktų konkrečius pasiūlymus Projektui.

1.2. Dėl Antrojo skirsnio „Kelionių organizavimo paslaugos“

Projekte siūloma, kad Lietuvos Respublikos turizmo paslaugų teikėjams kelionių organizatoriaus, kelionių agentūros ar kelionių agento pažymėjimas būtų išduodamas *neteterminuotam laikui*. Siūlome pakeisti šią nuostatą, nes nebus užtikrinta tinkama Lietuvos Respublikos turizmo paslaugų teikėjų kontrolė, jų išpareigojimų vykdymas. Būtina reglamentuoti, kad pažymėjimai būtų išduodami kasmet, tik įvertinus jų finansinę būklę. Vienas iš pažymėjimo galiojimo pagrindų yra galiojantis prievolių įvykdymo užtikrinimas, jeigu jis išduodamas tik trims mėnesiams, o pats pažymėjimas galioja neteterminuotai, kyla klausimas kas užtikrins, kad pasibaigus prievolių įvykdymo užtikrinimo terminui, jis bus pratęstas. Mūsų siekis, kad naujas kelionių organizatoriaus pažymėjimas būtų išduotas tik pateikus naują prievolių įvykdymo užtikrinimą. Projekte nėra įpareigojimo Lietuvos Respublikos turizmo paslaugų teikėjams norintiems gauti kelionių organizatoriaus, kelionių agentūros ar kelionių agento pažymėjimą pateikti dokumentus, pagal kuriuos Valstybiniam turizmo departamentas galėtų apskaičiuoti, ar tinkamas prievolių įvykdymo užtikrinimo dydis.

Projekto 4 straipsnyje yra nustatytas *reikalavimas kelionių organizatoriams ir kelionių agentams turėti kvalifikuotą darbuotoją*. Reikalavimų nustatymas asmenims atitikti kvalifikacinius reikalavimus turi būti nustatytas ir suderintas Tarybos direktyvos 2005/36/EB dėl profesinės kvalifikacijos pripažinimo nustatyta tvarka. Pažymėtina, kad iki šiol kvalifikacijos reikalavimai kelionių organizatoriams ir kelionių agentams nebuvo keliami ir nėra pagrįstas tokių reikalavimų nustatymas. Taip pat nėra aišku, kokie kvalifikacijos reikalavimai bus keliami (jie turėtų būti nustatyti Projekte), kas per pereinamąjį laikotarpį atliks darbuotojų perkvalifikavimą. Todėl siūlome šios nuostatos atsisakyti.

Projekto 6 straipsnio 6 dalyje siūlome atsisakyti privalomos ikiteisminės ginčų nagrinėjimo tvarkos privalomumo. Dėl tam tikrų priežasčių gali nebūti galimybės informuoti kelionių organizatorių tiek žodžiu, tiek raštu (pvz., turistui susirgus). To nepadarius nebelieka galimybės turistui kreiptis dėl žalos atlyginimo. Atsižvelgiant į tai siūlome atsisakyti nuostatos, kad *ikiteisminė ginčų nagrinėjimo tvarka* būtų privaloma turistams. Be to, tai prieštarauja Vartotojų teisių apsaugos įstatymui.

Projekto 8 straipsnyje „Kelionių organizatoriaus, kelionių agentūros ir kelionių agento prievolių įvykdymo užtikrinimas“ numatyta nuostata, kad ir kelionių organizatoriai, ir kelionių agentūros bei kelionių agentai privalo turėti *galiojantį laidavimo draudimą*. Siūlome atsisakyti šios nuostatos, nes kelionių organizavimo paslauga bus draudžiama du kartus, tačiau draudimo suma, pagal kurią bus kompensuojami nuostoliai nuketėjusiems turistams, bus tik viena. Atkreipiame dėmesį, kad kelionių agentas, būdamas atsiskleidęs tarpininkas, sutartis dėl organizuotos turistinės kelionės sudaro tarp turisto (vartotojo) ir kelionių organizatoriaus. Tad ir paslaugas, dėl kurių sudaroma sutartis yra teikiama būtent kelionių organizatorius, o ne kelionių agento. Kelionių agentas yra atsiskleidęs tarpininkas, kuris tik parduoda kelionių organizatoriaus sukurtą produktą, todėl jam turėti laidavimo draudimą netikslinga, nes nėra draudimo objekto, o parduodamos paslaugas teikiamos kelionių organizatoriaus. Todėl, priėmus tokią Projekto 8 straipsnio redakciją, turistų teisės nebus papildomai apsaugotos, o tik padidės našta smukioms ir vidutinėms turizmo įmonėms (agentūroms) arba paskatins steigti naujas įmones už Lietuvos ribų. Be to, Tarybos direktyva 90/314/EEB nereikalauja, kad kelionių agentūros bei kelionių agentai privalo turėti *galiojantį laidavimo draudimą*.

Kelia abejonių nuostatos, kuriomis siūloma nustatyti, kad prievolių įvykdymo užtikrinimo suma yra 5 procentai nuo kelionių organizatoriaus praėjusių metų pajamų, nenustatant minimalios

draudimo sumos. Taikant įstatymą, gali būti atveju, kai kelionių organizatorius, kuris praėjusiais metais gavo pajamas tik iš vietinio turizmo arba nedideles pajamas iš išvykstamojo turizmo, kitais metais išplečia savo veiklą ir pradeda organizuoti keliones užsakomaisiais lėktuvais, todėl jo prievolių įvykdymo užtikrinimo draudimo suma būtų per maža ir nemokumo atveju jis nepajėgtų įvykdyti prievolių turistui.

Taip pat Projekte nustatytas *prievolių užtikrinimo apskaičiavimas* neužtikrina vartotojų (turistų) už kelionę sumokėtų pinigų gražinimo. Projekte siūloma prievolių užtikrinimą apskaičiuoti pagal praėjusius kalendorinius metus, tačiau jei pažymėjimo klausimas būtų nagrinėjamas 2010 m. gruodį, pareiškėjui prievolių užtikrinimo suma būtų apskaičiuojama pagal 2009 m. pajamas. Skaičiuojant pagal pareiškėjo veiklos metus (šiuo atveju būtų skaičiuojama pagal 2009 m. IV ketvirtį ir 2010 m. I, II, ir III ketv.), būtų nustatytos objektyvesnės pajamos ir prievolių užtikrinimo suma tiksliau atspindėtų gautas pajamas.

Be to, siūlome papildyti Projektą ir numatyti galimybę, kad kelionių organizatorių prievolių įvykdymas gali būti užtikrintas ir *kelionių garantijų fondo* suteikiama garantija, kurią savo savanoriškais įnašais kaupia kelionių organizatoriai, o kelionių garantijų fondo lėšos gali būti naudojamos tik kaupime dalyvaujantiems kelionių organizatorių prievolių įvykdymui tikslams. Atsižvelgiant į kelionių organizatorių įmokas į kelionių garantijų fondą, prievolių įvykdymo užtikrinimo suma gali būti mažinama. Kelionių garantijų fondo veiklos principus ir tvarką bei kelionių organizatorių prievolių įvykdymo užtikrinimo sumų mažinimo taisykles nustatyti Vyriausybė arba jos įgaliota institucija.

1.3. Dėl 9 straipsnio „Gidų paslaugos“

Nepritariame, kad gidams būtų keliamas reikalavimas turėti aukštąjį *universitetinį* išsilavinimą, nes tai užkerta kelią aukštąjį, bet **ne universitetinį** išsilavinimą turintiems asmenims verstis gidų veikla. Be to, šis reikalavimas perteklinis, nes universitetinis išsilavinimas yra orientuotas į mokslinę veiklą, teorines žinias, o neuniversitetinis – į praktiką, o būtent tokių įgūdžių ir gebėjimų pakanka gido veiklai vykdyti.

1.4. Dėl 13 straipsnio „Apgyvendinimo paslaugų klasifikavimas“

Siūlome numatyti galimybę, kad apgyvendinimo paslaugos, kurioms klasifikavimas nėra privalomas, gali būti klasifikuojamos savanoriškai, o tokį klasifikavimą gali vykdyti atitinkama turizmo paslaugų verslo asociacija, suderinusi su Valstybiniu turizmo departamentu. Tokiu būdu būtų užtikrinta privalomai neklasifikuojamų apgyvendinimo paslaugų (pvz. kaimo turizmo, poilsio namų ir kt.) kokybė ir konkurencingumas.

1.5. Dėl Ketvirtojo skirsnio „Turizmo valdymas“

Siūlome keisti Projekte išdėstytą turizmo valdymo dalį, atsižvelgiant Lietuvos Respublikos Vyriausybės įstatymo 3, 6, 22, 24, 26, 29, 30, 31¹, 35, 38, 45 straipsnių, aštuntojo skirsnio pavadinimo pakeitimo, Įstatymo papildymo 28¹, 29¹ straipsniais ir 33 straipsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymą (Žin., 2010, Nr. 71-3541), kuriuo ministerijoms pavedamos politikos formavimo ir tarptautinio bendradarbiavimo funkcijos, o įstaigoms prie ministerijų – valstybės politikos įgyvendinimas ir aptarnavimas.

Atsižvelgiant į tai, Ūkio ministerijoje vykdoma turizmo valdymo institucinė reforma, kurios metu siekiama optimizuoti šalies turizmo valdymą, užtikrinti kokybišką Nacionalinės turizmo plėtros 2010–2013 metų programos, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 29 d. nutarimu Nr. 944 (Žin., 2007, Nr. 97-3939; 2010, Nr. 88-4636) įgyvendinimą ir žmoniškųjų išteklių panaudojimą, koncentruojant turizmo, kurortų ir kurortinių teritorijų plėtros politiką, tarptautinio bendradarbiavimo funkcijas – Ūkio ministerijoje, o Valstybiniam turizmo departamentui priskirti turizmo, kurortų ir kurortinių teritorijų plėtros politikos įgyvendinimo, turizmo rinkodaros bei rinkos priežiūros funkcijas. Kadangi išplečiamos Ūkio ministerijos funkcijos

ir atsakomybė, atsiranda poreikis vietoje skyriaus, steigti atskirą departamentą, esantį ministerijos sudėtyje. Atsižvelgiant į tai, kad veiktų du turizmo departamentai, siūloma keisti Valstybinio turizmo departamento pavadinimą į Lietuvos turizmo plėtros agentūrą.

Lietuva iki šiol neturi turizmo sektoriaus ilgalaikio planavimo dokumento, todėl siūlome vietoje Kurortų ir kurortinių teritorijų strategijos parengti kompleksinę ilgalaikę Lietuvos turizmo plėtros strategiją iki 2020 m., kurioje būtų identifikuotos ilgalaikės Lietuvos turizmo sektoriaus plėtros perspektyvos, plėtotinos turizmo rūšys bei produktai, prioritetingos rinkos ir pan.

1.6. Dėl Projekto papildymo nauju skirsniu „Sveikatos turizmo paslaugos“

Siekiant išnaudoti kurortų ir kurortinių teritorijų potencialą bei padidinti Lietuvos konkurencingumą su Europos kurortais sveikatingumo sektoriuje, būtina reglamentuoti sveikatos turizmo paslaugas. Š. m. birželio 9 d. Lietuvos Respublikos Seimo Sveikatos reikalų komitetas pritarė Ūkio ministerijos (parengtam kartu su Lietuvos kurortų asociacija ir Nacionaline SPA asociacija, Sveikatos apsaugos ministerija bei Vilniaus universitetu) pateiktam Turizmo įstatymo papildymo Sveikatos turizmo dalimi projektui, ir pavedė jį iki š. m. spalio 1 d. pateikti Lietuvos Respublikos Seimui.

Lietuvos Respublikos Vyriausybė, 2010 m. liepos 14 d. nutarimu Nr. 1051 patvirtindama svarbiausią vidutinės trukmės Lietuvos turizmo planavimo dokumentą – Nacionalinę turizmo plėtros 2010–2013 metų programą – išskyrė 4 prioritetingas turizmo rūšis: *kultūrinį, aktyvaus poilsio, sveikatos ir dalykinį (konferencijų)*. Minėtas turizmo rūšis numatoma pirmiausia plėtoti iki 2013 m. ir skirti lėšas iš nacionalinio biudžeto bei Europos Sąjungos struktūrinių fondų, įgyvendinant įvairias priemones bei turizmo projektus. Būtent Nacionalinėje turizmo plėtros 2010–2013 metų programoje yra numatyti Lietuvos turizmo plėtros prioritetai ir pagrindinės kryptys minėtam laikotarpiui, o Lietuvos Respublikos turizmo įstatymas nustato reikalavimus turizmo paslaugų teikimui (apgyvendinimo (kaimo turizmo), turizmo informacijos, kelionės organizavimo ir kitoms paslaugoms).

Norime akcentuoti, kad *kultūrinio, aktyvaus poilsio ir dalykinio (konferencijų)* turizmo plėtros pagrindą sudaro rekreaciniai išteklių ir specialaus ar dalykinio intereso objektai (pvz. kultūros paveldo objektai, konferencijų centrai, muziejai, amatų centrai, miškai, vandens telkiniai ir kt.), kuriems panaudoti yra teikiamos apgyvendinimo, maitinimo, gidų, kelionės organizavimo paslaugos. Minėtos paslaugos yra reglamentuotos Projekte, o rekreacinių išteklių ir specialaus ar dalykinio intereso objektų naudojimo, planavimo ir apsaugos nuostatos yra išdėstytos Projekto 18 straipsnyje. Tuo tarpu sveikatos turizmą sudaro *sveikatinimo ir sveikatingumo paslaugos*, kurioms panaudojami gamtiniai sveikatos veiksniai (mineralinis vanduo, gydomasis purvas ir kt), tačiau šių išteklių panaudojimas ir iki šiol yra probleminis. **Sveikatinimo paslaugas**, jų teikimo tvarką bei reikalavimus jas teikiančiam personalui nustato sveikatinimo veiklą reglamentuojantys Lietuvos Respublikos teisės aktai, esantys Sveikatos apsaugos ministerijos kompetencijos ribose. Tačiau **sveikatingumo paslaugos** (sveikatingumo Spa, grožio, sveikos mitybos, fizinio aktyvumo paslaugos ir pan.) Lietuvoje nėra apibrėžtos, nėra nustatyti reikalavimai šių paslaugų teikimui, jų teikimo vietai bei jas teikiančiam personalui, nenumatyta teikiančio personalo kvalifikacija bei atsakomybė. Todėl būtina apibrėžti *sveikatos turizmo paslaugas* bei nustatyti reikalavimus šių paslaugų teikimui ir jas teikiančiam personalui, kad būtų užtikrinta šių paslaugų sauga ir kokybė tiek Lietuvos gyventojams, tiek užsienio šalių turistams. Atsižvelgiant į tai siūlome Projekte *aiškiai apibrėžti sveikatos turizmo paslaugų formas ir sąvokas, apibūdinti sveikatos turizmo paslaugas bei reikalavimus šių paslaugų teikėjams*.

Sveikatingumo paslaugų sektorius per paskutinį 4 metų laikotarpį Lietuvoje tapo ypač populiarus ir aktyviai plėtojamas Lietuvoje. Tai kompleksinio pobūdžio paslaugos, dažniausiai kartu su apgyvendinimu teikiamos sveikatingumo, specialaus maitinimo, grožio procedūrų ir kitos poilsio paslaugos, teikiančios ekonominę ir socialinę naudą (naujų darbo vietų kūrimą, pajamas regionui ir valstybei, infrastruktūros plėtrą, gyvenimo kokybės gerėjimą ir pan.) ne didžiuosiuose miestuose, bet periferijose, o ypač kurortuose ir kurortinėse teritorijose. O būtent kurortai ir kurortinių teritorijų plėtra yra Lietuvos turizmo politikos sudedamoji ir viena svarbiausių dalių.

Statistikos departamento duomenimis 2009 m. SPA ir sanatorių paslaugas teikė 22 (6,8 tūkst. vietų) sveikatinimo įstaigos, kuriose buvo apgyvendinta 100,7 tūkst. turistų, iš kurių 20,3 tūkst. buvo užsieniečiai. Pvz. per pirmąjį šių metų pusmetį Druskininkų kurortą aplankė daugiau užsieniečių, nei lietuvių. Šių paslaugų plėtra neabejotinai prisideda prie sezoniskumo mažinimo, be to šių paslaugų vartotojai per dieną išleidžia gerokai daugiau pinigų, nei pvz. aktyvaus poilsio ar kultūrinio turizmo. O turistai atvažiuodami sveikatinimo ar sveikatingumo tikslais dažniausiai lanko kultūros, pramogų objektus, naudojami kitomis paslaugomis.

Be to, nei viena iš Baltijos šalių, kurios yra pagrindinės mūsų rinkos konkurentės, neteikia prioriteto sveikatos turizmui, sveikatos turizmo paslaugų plėtrai ir valstybiniu lygmeniu neskatina kurortų bei kurortinių teritorijų plėtros. Todėl sveikatos turizmo paslaugų įteisinimas prisidėtų prie Lietuvos konkurencingumo turizmo sektoriuje didinimo tiek kaimyninių šalių, tiek kitų Europos šalių atžvilgiu.

2. SVARSTYTA. Kiti klausimai.

L. Bajarūnienė paskelbė elektroninio balsavimo dėl Valstybės planuojamų turizmo projektų, siūlomų finansuoti iš 2007–2013 metų Europos Sąjungos paramos lėšų pagal VP3-1.3-ŪM-04-V priemonę „Turizmo informacinių paslaugų ir infrastruktūros plėtra ir turizmo rinkodaros skatinimas“, sąrašo rezultatus – 18 balsų pritarta.

A. Burkovskis supažindino posėdžio dalyvius su pasiūlytais svarstyti papildomais klausimais.

Nacionalinė SPA asociacija siūlė papildomai įtraukti klausimą dėl „Asistentas – 1“ paraiškų teikimo.

L. Mackevičius norėjo išsiaiškinti, ar gali būti pareiškėjais asocijuotos struktūros, kurios veikia mažiau nei 5 metus (pvz. Nacionalinė Spa Asociacija ar Lietuvos kurortų asociacija).

A. Burkovskis paaiškino, kodėl buvo imtasi tokių apribojimų ir pasiūlė paraiškas teikti reikalavimus atitinkančių asociacijų vardu.

Lietuvos turizmo asociacija siūlė papildomai įtraukti klausimus dėl vizų išdavimo, turizmo informacijos centrų veiklos ir kelionių organizavimo veiklos. Šie klausimai atskirai nagrinėjami nebuvo, nes posėdžio pirmininkas trumpai aptarė juos, kalbėdamas 1 klausimu ir įvardindamas aktualiausias turizmo problemas.

Posėdžio pirmininkas
Turizmo tarybos pirmininko pavaduotojas

Arnoldas Burkovskis

Posėdžio sekretorė

Gintara Viskantė